Rav Ashi said; for - 1-1 אשי אמר כגון שצירף ידו למטה מג' וקיבלה וכדרבא instance he joined his hand lower than three and received it; like Rovo

Overview²

רב אשי explains the case of איסור שבת ואיסור since the פטור איסור שבת ואיסור גניבה happen simultaneously (and there is no difficulty even if he dragged it out to the רה"ר), because he dragged it out with one hand and placed the other hand next to it למטה מג' טפחים, and the כיס, fell into the lower hand as he entered the רה"ר. 3 Our תוספות disagrees with פרש"י.

פירש בקונטרס⁴ דקאי אמאי דפריך לעיל איסור גניבה ליכא explained that רב אשי is referencing this which the גמרא asked previously, 'there is no משיכה/גרירה since משיכה/גרירה is not קונה ברה"ר

So now איסור גניבה answers that there is also an איסור גניבה like רבא ruled, in a case where - צירף ידו למטה מג' וקיבלו

מוספות asks three questions on פרש"י:

יוקשה לרבינו יצחק חדא דמה ענין חשיבות מקום ד' דלענין שבת⁶ לקנין -And the ר"י has a difficulty with פרש"; firstly, the fact that a person's hand is considered a place of על ד' טפחים, what relevance is there in that rule regarding - קנין

A second question:

- ידו⁷ ועוד דאין צריך שום ראיה להביא דקניא ליה

והשתא משני דאיכא נמי איסור גניבה כדרבא - 5

And additionally there is no need for any proof that his hand is קונה for him -

¹ In the גמרא the גירסא is וקיבלו (not וקיבלה (not וקיבלה ונקיבלה (not וקיבלה ווקיבלה ווקיבלה ווקיבלה (not ווקיבלה ווקיבלה (not ווקיבלה ווקיבלה (not ווקיבלה (not ווקיבלה ווקיבלה (not ווקיבלה (not not).

² See 'Overview' to תוס' ד"ה אי on this עמוד.

³ See רש"י ד"ה כגון.

⁴ בד"ה רב אשי.

⁵ There is a rule concerning שבת on שבת that it must be from/on a place which is רבא .דע"ד טפחים teaches that a person's hand is considered דע"ד, so an הנחה from/on a hand is valid for הנוצאה. היוב הוצאה

⁶ See דע"ד ה הדרבא, who explains that since we see that a person's hand is דע"ד like דע"ד regarding שבת, it stands to reason that the hand is considered a מקום חשוב, regarding קנין as well that it should be considered as if he made a הגבהה למעלה מג' The ל". does not understand the connection; why should we say that since a hand is like a מקום ד' does not understand the connection. it should be considered a 'הגבהה למעלה; why?!

א When we assumed that he was dragging it by rope (or in a bag) which is (like) a קנין משיכה, we had the question that it is not קונה ברה"ר, however now that we say that he received the item in his hand, he is automatically קונה it (even in the רה"ר).

דפשיטא דונתן בידה⁸ אמר רחמנא כדפרישית לעיל⁹ -

For it is obvious since the תורה wrote (regarding a גט) and he should place it in her hand (ונתן בידה) as I explained previously; we do not require any הגבהה

A third and final question:

ועוד דאמאי לא מוקי אפילו כשצירף ידו למעלה מג׳ -

And furthermore why does not ר"ים establish the ברייתא even in a case where the joined hand was higher than ג' טפחים -

- נאבת ואשבת אקנין ואשבת היחיד והוה מייתי מדרבא אקנין ואשבת כגון שהאסקופה גבוהה ג' דליכא הגבהה ברשות היחיד והוה מייתי מדרבא אקנין ואשבת וואסר in the bigher than the level of the ארה", and he was dragging it out close to the threshold, so there is no הגבהה in the (שפחים (since he is lower than three שפחים), however when he passes the אסקופה into the אסקופה מון אסקופה אחל אחל וואסף אחל אחל וואסף אחל ו

תוספות presents a different גירסא and a different interpretation:

- ונראה כגירסת הספר שמצא רבינו יצחק בן רבינו מאיר בספרי אשכנז דגרס אי נמי כדרבא And תוספות finds it preferable like the גירסא of the text which the ריב"ם found in the אשכנז (German) texts, where it reads, 'alternately like אכנז (instead of וכדרבא) that רבא is a second version of רבא answer –

תוספות goes on to explain the two versions of באש" answer:

וכולה מילתא אשבת¹² קאי¹³ כשצירף ידו למטה מג׳

And the entire answer of רב אשי is referencing the איסור שבת (not גניבה, for once

8

 $^{^{8}}$ דברים (תצא) כד,א.

 $^{^9}$ תוס' ד"ה או [TIE footnote # 6] on the 'עמוד א.

 $^{^{10}}$ חוספות needs this following example, for otherwise if the hand is higher than גנב would acquire the גנב would needs this following example, for otherwise if the hand is higher than גנבה למעלה מג' would precede the איסור הוצאה.

¹¹ As it stands now the support for רבא is only regarding קנין; that it is considered a הגבהה (see footnote # 6), however now the support from אבר will be also regarding שבת that even though when his hand entered the 'דבא it was 'ד יו של אדם חשובה לו כדע"ד since הייב since למעלה מג', and ניד יו של אדם חשובה לו כדע"ד since מקום ד' (see מהר"ם שי"ף (see מהר"ם שי"ף (see מהר"ם שי"ף (מהר"ם שי"ף (his hand was there to begin with), nevertheless we say (according to פרש"י) that since כדע"ד הגבהה ה הגבהה.

¹² This means that the concept of צירף ידו) is for the purpose of חיוב שבת (not for היוב גניבה), however (even according to מכסות) the answer of אירף ידו is necessary to explain how he was קונה (but regarding to בקניני גניבה (but regarding to למטה מג').

¹³ הוספות maintains that if as he is dragging it out to the רה"ר, and he placed his other hand next to the stolen object and received it in his hand, there is a היוב גניבה, once it is in his hand without any הגבהה necessary.

it is in his hand he is קונה, for no הגבהה is required), the reason we require צירף ידו (in the first version), is to explain the היוב שבח -

-ידאף על גב דלא חשיבא לענין שבת הנחה אלא על גבי מקום די הנחה אלא על גבי מקום די is not valid unless it is on a מקום ד', מקום ד' and here it is in his hand, which is not a מקום ד' (so seemingly there is no חיוב שבת together with the איסור גניבה), nevertheless -

איכא הכא חיוב שבת כשצירף ידו למטה מג' דלמטה מג' לא בעינן מקום ד' Here, when he placed his receiving hand 'למטה מג', there is (also) a היוב שבת, for למטה מג' we do not require a 'למטה מג' -

דכלבוד דמי וכמונחת אארעא דמיא -

It is like לבוד (attached to the ground), and it is as if it is lying on the ground (where there is a מקום ד'). This is the first version of רב אשי's answer; the second version is -

אי נמי¹⁴ אפילו צירף ידו למעלה מג' וכדרבא דידו חשובה כד' על ד' - Or you may also say; there is a חיוב שבת even if he joined the second hand above ג' טפחים, and this follows the ruling of רבא that a person's hand is considered.

In summation; the answer of א"ר according to תוספות is that צירף ידו , means he dragged it out of the (בעלים (רה"י) שי by pulling it with one hand, and as it entered into the רשות בעלים (רה"י), he received it with his other hand, thus making it קניני גניבה, since once an object is in the hand, one is אוניבה without any other requirements. The issue is how is there a חיוב שבת together with the גניבה for since a hand is not a מקום דע"ד so there is no valid הנחה is required, since us two options; either that the receiving hand was מקום ד' מקום ד' מקום ד' from the ground it is considered as if it is resting on the ground, or it may even be that the receiving hand was ידו של and nevertheless it is considered a 'דו של מקום ד' אדם חשובה לו כדע"ד.

תוספות offers a different interpretation and גירסא:

רבינו תם לא גרס דאמר רבא ידו של אדם אלא וכדרבא ותו לא¹⁶. And the ר"ת was not גירסא the words 'דאמר רבא ידו של אדם וכו', rather his אירסא was ידו וכו', and no more; it does not conclude גירסא בירסא ידו וכו'.

– ואתא לשנויי¹⁷ דמגרר ויוצא איצטריך ליה לאשמועינן דאגד יד לא שמיה אגד

.

 $^{^{14}}$ See footnote # 21. According to this א"נ it will need to be in a case of an אסקופה גבוהה ג' (see footnote # 10), for otherwise if his hand is למעלה מג' he was קונה בהגבהה ה.

¹⁵ It will be necessary to say that while he was dragging the object, it was not in his hand; he used a rope or a sack, etc. to drag it, for otherwise he would be γιght away.

¹⁶ רב אשי was referring to a different statement of רבא.

And ר"א was coming to answer that it was necessary for the תנא to teach the case of מגרר ויוצא in order to inform us¹⁸ that (אגד יד לא שמיה אגד) 'the binding of a hand is not considered a binding' -

ומיירי כשהוא נשאר בפנים והוציא ידו אחת ובאחרת מגרר לתוכה²⁰. And we are discussing a case where the גנב remained inside the רה", and he extended one empty hand into the רה" and with the other hand he dragged the into the hand which was in the - רה" -

רדוקא צירף למטה מג' דלמעלה משלשה שמיה אגד דבתר גופו גרירא - And there is a ג' ספחים only if he joined his hand below ג' for above ג' we say אגד יד שמיה אגד for the hand is dragged after the body (which is in a רה"י).

- ולפירוש קמא 12 קשה דלשנויא קמא לית ליה דרבא 2

[And according to the first explanation there is a difficulty, for according to the first version of the answer, רב אשי does not agree with רבא that ידו של אדם חשובה כדע"ד that ידו של אדם חשובה כדע"ד that ידו של אדם חשובה וכן רבי יוחנן (שבת ה,א) אתו כרבא]:

But all the מסכת שבת of מסכת and also ר"י all agree with ידו של that אדם חשובה לו של אדם אדם משניות all agree with כדע"ד א so how can כדע"ד disagree?!].

Summary

According to רש"י the proof from רבא is that it is considered a הגבהה למעלה מג' since הגבהה למעלה מג' is that it is considered a 'ידו של אדם חשובה לו כדע"ד the answer of למטה מג' explains why there is a הנחה, or it need not be למטה מג' since למטה מג'. According to

 $^{^{18}}$ Here too it does not mean that א"ר is only answering the previous question (see footnote # 17), but rather we divide ר"א's answer into two parts (see footnote # 12), the idea that he was צירף ידו answers why there is a היוב גניבה, however the למטה מג' explains why he mentions אגד יד לא שמיה אגד למטה מג' of הידוש of הידוש.

¹⁹ The issue of אגד יד is in a case where a person's hand is in one רשות and his body is in a different אגד יד שמיה, do we say that his hand is attached to his body, אגד יד שמיה אגד יד שמיה אנד of his body, or do we say אגד יד לא שמיה אגד יד לא שמיה אגד of the body, but rather in the רשות where the hand is.

²⁰ The person was in the רה"ר and the receiving hand was in the רה"ר; if we would maintain אגד יד שמיה אגד יד שמיה since there was no הנחה in the רה"ר, for the hand (even though it was in the היוב שבת nevertheless) was attached to the body which is in the רה"ר. And it is not considered as if a הנחה was made in the רה"ר.

²¹ This is the גירסת ריב"ם who divides רב אשי's answer into two versions, in which only the second version follows the ruling of ידו של אדם השובה לו כדע"ד (see footnote # 14), but not the first version of the answer. That version seemingly disagrees with this ruling of רבא. This is the difficulty.

²² For example the first שבת in שבת gives examples of the היובים of הוצאה והכנסה where the item was taken from a hand and placed into a hand, which forces us to accept that דינו של אדם חשובה לו כדע".

the ר"ת we are finding support of 'רבא' ruling that למטה מג' למטה אגד יד לא שמיה אגד ולמטה מג' ruling that הנחה מגר נא יד לא שמיה אגד למטה מג'.

Thinking it over

What are the relative merits of each of the three explanations found in 'רש"י, (i.e. רש"י, and ריב"ם and ריב"ם?